

και τα φιλέτα λουτσιόπερκας. Η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση στην κτηνιατρική επιτροπή χωρίς προηγουμένως να προβεί σε δικό της έλεγχο και σε δική της αξιολόγηση και χωρίς να συμπεριλάβει την έκθεση των εμπειρογνομόνων.

- Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο εσφαλμένως δεν αναγνώρισε ότι η Επιτροπή παραβίασε προδήλως και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εις βάρος της αναιρεσιούσας: Σύμφωνα με τη δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα της 18.2.1999 απόφαση 1999/136 της Επιτροπής της 28ης Ιανουαρίου 1999 εξακολουθούσε να επιτρέπεται η εισαγωγή χαβιαριού από το Καζακστάν (κατάλογος II). Κατόπιν τούτου, η αναιρεσιούσα συνήψε στις αρχές Μαρτίου 1999 τις συμβάσεις για την παράδοση χαβιαριού από το Καζακστάν για την περίοδο του 1999. Τον Ιανουάριο του 1999, εν πάση περιπτώσει πάντως πριν από τη 18η Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή γνώριζε ήδη τα παρατιθέμενα στην έκθεση αποτελέσματα της επιθεωρήσεως γεγονός που την οδήγησε να υποβάλει ένα σχέδιο στην κτηνιατρική επιτροπή κατά τη συνεδρίαση της 23ης Φεβρουαρίου 1999 το οποίο προέβλεπε τη διαγραφή από τον κατάλογο II. Λόγω του μικρού αριθμού των θιγομένων εισαγωγών θα ήταν εύκολο για την Επιτροπή να ενημερώσει τις εταιρίες αυτές για τα αποτελέσματα του ελέγχου των εμπειρογνομόνων τα οποία είχε στη διάθεσή της από τον Ιανουάριο και για τις ενδεχόμενες επιπτώσεις στην εισαγωγή χαβιαριού.

(¹) Απόφαση 1999/244/EK, σχετικά με την τροποποίηση της απόφασης 97/296/EK για την κατάρτιση του καταλόγου των τρίτων χωρών από τις οποίες επιτρέπονται οι εισαγωγές αλιευτικών προϊόντων για ανθρώπινη διατροφή (EE L 91, σ. 37).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 21 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-496/01)

(2002/C 44/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Πατακιά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 21 Δεκεμβρίου 2001, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία

- επιβάλλοντας στα εργαστήρια αναλύσεων ιατρικής βιολογίας, που είναι εγκατεστημένα εντός άλλων κρατών μελών, την προϋπόθεση να έχουν την έδρα εκμεταλλεύσεως στο γαλλικό έδαφος προκειμένου να λάβουν την αναγκαία άδεια λειτουργίας,

- αποκλείοντας κάθε επιστροφή δαπανών για αναλύσεις ιατρικής βιολογίας που έχουν πραγματοποιηθεί από εργαστήριο αναλύσεων ιατρικής βιολογίας εγκατεστημένο εντός άλλου κράτους μέλους,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 43 και 49 της Συνθήκης ΕΚ,

2. να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

- Περιορισμός του άρθρου 43 ΕΚ, λόγω του ότι η αναγκαία διοικητική άδεια για τη λειτουργία εργαστηρίου ιατρικής βιολογίας (άρθρο L 757 του Κώδικα δημόσιας υγείας) δεν μπορεί να χορηγηθεί παρά μόνο από τον νομάρχη του νομού στον οποίο το εργαστήριο πρέπει να έχει την έδρα εκμεταλλεύσεως (άρθρο 15 του διατάγματος 76-1004). Η διάταξη αυτή αποκλείει την έναρξη λειτουργίας μιας εγκαταστάσεως υπό τη μορφή γραφείου ή πρακτορείου. Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τη δυνατότητα που έχει ένα κράτος μέλος να προβλέπει καθεστώς παροχής αδειάς για τις δραστηριότητες ενός εργαστηρίου. Ένα τέτοιο καθεστώς πρέπει ωστόσο να λαμβάνει υπόψη τις επιταγές και τις εγγυήσεις που πληρούνται ήδη εντός άλλου κράτους μέλους εγκαταστάσεως, χωρίς να αποκλείεται η δυνατότητα υπάρξεως υψηλότερου επιπέδου προστασίας της υγείας εντός του πρώτου κράτους μέλους. Σε αντίθετη περίπτωση, η μη συνεκτίμηση των εγγυήσεων που ήδη πληρούνται εντός άλλου κράτους μέλους θα δημιουργούσε μια κατάσταση στην οποία οι αναγκαίες για μια αίτηση παροχής αδειάς ενέργειες θα έπρεπε να επαναληφθούν, σε σχέση με την άδεια που το αλλοδαπό εργαστήριο έχει ήδη λάβει στο κράτος μέλος εγκαταστάσεώς του. Μια τέτοια κατάσταση αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, σύμφωνα με την οποία οι επιδιωκόμενοι σκοποί πρέπει να επιτυγχάνονται με λιγότερο περιοριστικά μέτρα.

- Περιορισμός των άρθρων 43 και 49 ΕΚ, λόγω του ότι η γαλλική κανονιστική ρύθμιση (άρθρο R 332 — 3 του Κώδικα κοινωνικής ασφαλίσεως) περιορίζει τη χρηματοδοτική συνδρομή των ταμείων ασφαλίσεως ασθενείας μόνο στις εξαιρετικές περιπτώσεις, ήτοι όταν ο ασφαλισμένος έχει αποδείξει ότι δεν μπορούσε να λάβει στο γαλλικό έδαφος την προσήκουσα περίθαλψη, περίπτωση ανύπαρκτη εξάλλου όσον αφορά τα εργαστήρια ιατρικής βιολογίας. Τούτο συνιστά εμπόδιο τόσο στην ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών (περίπτωση κατά την οποία ένα αλλοδαπό εργαστήριο δεν έχει εγκατάσταση στη Γαλλία) όσο και στο δικαίωμα δημιουργίας δευτερευουσών εγκαταστάσεων (περίπτωση κατά την οποία ένα εργαστήριο έχει δευτερεύουσα εγκατάσταση στην οποία ωστόσο δεν πραγματοποιούνται αναλύσεις).

Η Επιτροπή φρονεί ότι οι περιορισμοί αυτοί δεν δικαιολογούνται από λόγους, μεταξύ άλλων, δημόσιας υγείας. Οι εγγυήσεις που προσφέρουν οι οδηγίες του Συμβουλίου στον τομέα αυτό (93/16/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ και

78/1027/ΕΟΚ) διασφαλίζουν σε σημαντικό βαθμό την ποιότητα των ιατρικών υπηρεσιών, οπότε ειδικά μέτρα περιορίζοντα τις θεμελιώδεις ελευθερίες της Συνθήκης πρέπει να είναι εξαιρετικά και να δικαιολογούνται εμπεριστατωμένα από ειδικούς λόγους. Όσον αφορά ιδίως τους ελέγχους, τίποτε δεν εμποδίζει τα εγκατεστημένα εντός άλλων κρατών μελών εργαστήρια να συμφωνούν, σε εθελοντική βάση, να υπαχθούν στις γαλλικές προδιαγραφές κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως παροχής αδείας και τίποτε δεν εμποδίζει επίσης τους Γάλλους επιθεωρητές να μεταβαίνουν στην αλλοδαπή στον βαθμό που για τον έλεγχό τους έχουν ελεύθερα συναινέσει τα ενδιαφερόμενα εργαστήρια.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal d'arrondissement de Luxembourg, με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2001, στην υπόθεση Zita Modes SARL κατά Administration de l'enregistrement et des domaines

(Υπόθεση C-497/01)

(2002/C 44/17)

Με απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Δεκεμβρίου 2001, το tribunal d'arrondissement de Luxembourg υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της υποθέσεως Zita Modes SARL κατά Administration de l'enregistrement et des domaines. Το tribunal d'arrondissement de Luxembourg ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 8, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί

εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, την έννοια ότι η μεταβίβαση συνόλου αγαθών σε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο είναι επαρκής προϋπόθεση για να μην υπόκειται στον φόρο προστιθέμενης αξίας η πράξη, ανεξαρτήτως της δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο ή ανεξαρτήτως της χρήσης των μεταβιβασθέντων αγαθών από τον υποκείμενο στον φόρο;

2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 5, παράγραφος 8, της έκτης οδηγίας την έννοια ότι η μεταβίβαση συνόλου αγαθών σε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο πρέπει να συνίσταται σε ολική ή μερική μεταβίβαση επιχειρήσεως σε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο που συνεχίζει τη συνολική δραστηριότητα της μεταβιβάζουσας επιχειρήσεως ή συνεχίζει τη δραστηριότητα του κλάδου που αντιστοιχεί στο μέρος του συνόλου αγαθών που μεταβιβάστηκε, ή αρκεί να συνίσταται σε ολική ή μερική μεταβίβαση συνόλου αγαθών σε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο που συνεχίζει το είδος της αποκλειστικής ή μερικής δραστηριότητας του μεταβιβάζοντος, χωρίς να υπάρχει μεταβίβαση επιχειρήσεως ή κλάδου επιχειρήσεως;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σ' ένα από τα δύο σκέλη του δευτέρου ερωτήματος, υποχρεώνει ή επιτρέπει σ' ένα κράτος μέλος το άρθρο 5, παράγραφος 8, να απαιτεί από τον δικαιούχο να ασκεί τη δραστηριότητά του με βάση την προβλεπόμενη άδεια εγκαταστάσεως στη δραστηριότητα ή στον κλάδο δραστηριότητας, την οποία χορηγεί ο αρμόδιος οργανισμός, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι η ασκούμενη δραστηριότητα εμπίπτει στο νόμιμο εμπορικό κύκλωμα κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.